

2. Vovchasta, N., Bairamova, O., Chorna, H. (2022). Rozvytok navychok kreatyvnoho myslennia u здобувачів вищої освіти [Development of creative thinking skills in higher education students]. *Ukrainskyi pedahohichnyi zhurnal*. 1. S. 87-97. [in Ukrainian]
3. Herasymchuk, M. R. (2014). Rol dydaktychnykh ihor u protsesi vyvchennia patolohichnoi fiziologii [The role of didactic games in the process of studying pathological physiology]. *Medychna osvita*. 4. S. 30-33. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mosv_2014_4_11 [in Ukrainian]
4. Dashko, Yu., Lavrynenko, S., Taranenko, K. (2024). Activating the creative potential of higher education students. *Imidzh suchasnoho pedahoha*. 5(218). Pp. 42-49. [in English]
5. Dimitrova-Burlaienko, S. D. (2017). Formuvannia kreatyvnoi kompetentnosti studentiv tekhnichnykh spetsialnostei u protsesi vykladannia dystsyplin fizyko-matematychnoho tsykladu [Formation of creative competence of students of technical specialties in the process of teaching disciplines of the physics and mathematics cycle]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*. 55. S. 526-533. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pfto_2017_55_73 [in Ukrainian]
6. Ivaniha, O.V. (2021). Intelktualna hra yak zasib formuvannia znan ta umin studentiv pid chas zaniat z anhliiskoi movy [Intellectual game as a means of forming students' knowledge and skills during English lessons]. *Innovatsiina pedahohika*. 34(1). S. 67-70. [in Ukrainian]
7. Lysachenko, O. D., Shepitko, V. I., Boruta, N. V., Stetsuk, Ye. V., Pelypenko, L. B., Vilkhova, O. V., Voloshyna, O. V. (2022). Rol kreatyvnosti u formuvanni osobystosti maibutnoho medyka [The role of creativity in the formation of the personality of a future doctor]. *Ukrainskyi zhurnal medytsyny, biolohii ta sportu*. 6 (40) vol. 7. S. 163-166. [in Ukrainian]
8. Makarenko, V. I., Makarenko, K. S., Makarenko, O. V., Silkova, O. V. (2022). Vykorystannia ihrovykh tekhnolohii u protsesi pidhotovky maibutnikh likariv [The use of gaming technologies in the process of training future doctors]. *Materialy II naukovo-praktychnoi internet-konferentsii, m. Chernivtsi*. 22 chervnia 2022 roku. Rozvytok pryrodnychkykh nauk yak osnova novitnykh dosiahnen u medytsyni. Chernivtsi. S. 335-337. [in Ukrainian]
9. Makarenko, V. I., Makarenko, O. V., Makarenko, K. S. (2015). Formuvannia tvorchoi kompetentnosti maibutnikh likariv na zaniattiakh z biofizyky [Formation of creative competence of future doctors in biophysics classes]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*. 3 (47). S. 397-405. [in Ukrainian]

10. Makarenko, O. V. (2023). Elementy tvorchosti u pidhotovtsi maibutnoho likaria [Elements of creativity in the training of a future doctor]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii*. Seria «Pedahohika». 13(27) S. 748-757. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/nauka/article/view/7268/7309> [in Ukrainian]
11. Naumenko, U. V. (2018). Innovatsiini metody navchannia anhliiskoi movy u vyshchii shkoli v umovakh modernizatsii [Innovative methods of teaching English in higher education in the conditions of modernization]. *Molodyi vchenyi*. 3.1 (55.1). S. 118-122. URL: <http://molodyvchenyi.in.ua/files/journal/2018/3.1/29.pdf> [in Ukrainian]
12. Ovcharov, S.M. (2011). Treninh kreatyvnosti uchniv na urokakh informatyky [Training of students' creativity in computer science lessons] *Kreatyvna pedahohika*. Nauk.-metod. Zhurnal. Akademiia mizhnarodnoho spivrobitnytstva z kreatyvnoi pedahohiky. 4. S. 91-98. [in Ukrainian]
13. Tadeiev, P. O. (2008). Obdarovanist i tvorchist osobystosti: Amerykanskyy pidkhid [Giftedness and creativity of the individual: American approach] *Monohrafiia*. Ternopil: Navchalna knyha–Bohdan. 240 s. [in Ukrainian]
14. Frytsiuk, V.A. (2004). Formuvannia kreatyvnosti maibutnikh uchyteliv muzyky [Formation of creativity of future music teachers]: Aref. dys. ... kand. ped. nauk : spets. 13.00.04. Vinnytsia. 20 p. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

МАКАРЕНКО Володимир – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізики Полтавського державного медичного університету.

Наукові інтереси: формування фахових компетентностей майбутніх лікарів засобами креативних освітніх технологій.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

MAKARENKO Volodymyr – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Physics of Poltava State Medical University.

Scientific interests: formation of professional competencies of future doctors through creative educational technologies.

Стаття надійшла до редакції 16.08.2025 р.

Стаття прийнята до друку 30.08.2025 р.

УДК 004:37.018.43:378.147:34

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-220-339-344

СЕМЕНІХІНА Олена –

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри інформатики
Сумського державного педагогічного університету
імені А. С. Макаренка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3896-8151>
e-mail: e.semenikhina@fizmatsspu.sumy.ua

ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПРАВОВИЗНАВЦІВ: МОЖЛИВОСТІ, ВИКЛИКИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Стаття присвячена аналізу можливостей, викликів і перспектив застосування цифрових інструментів у підготовці майбутніх правознавців. У роботі підкреслюється, що цифровізація правничої сфери стала визначальним чинником трансформації юридичної освіти та професійної діяльності, адже сучасний юрист дедалі частіше покладається на штучний інтелект, хмарні платформи, системи аналітики великих даних і LegalTech-рішення. Метою дослідження є з'ясування ролі таких технологій у формуванні нової моделі компетентностей юриста, визначення їхніх переваг та ризиків, а також формування орієнтирів для інтеграції у освітні програми підготовки майбутніх правознавців. Результати дослідження засвідчили, що цифрові інструменти суттєво підвищують ефективність освітнього процесу, створюють умови для моделювання складних правових сценаріїв,

сприяють розвитку когнітивної гнучкості й критичного мислення студентів. Використання генеративного штучного інтелекту забезпечує підготовку правових документів і аналіз судової практики, хмарні платформи оптимізують документообіг, а аналітика великих даних розширює доступ до правових норм і рішень у глобальному масштабі. У дослідженні виокремлено спектр цифрових компетентностей майбутнього юриста: від роботи з LegalTech-платформами й умінь формулювати запити до ШІ до основ програмування, інформаційної безпеки та цифрової етики. Водночас виявлено низку проблем, що супроводжують інтеграцію цифрових технологій у правничу сферу. Серед них – ризики зниження академічної доброчесності, загрози приватності та кібербезпеки, можливість упередженості алгоритмів і посилення цифрової нерівності. Упровадження цифрових інструментів у підготовку правознавців відкриває нові освітні та професійні можливості, але потребує балансування між технологічними інноваціями та фундаментальними цінностями права. Подальші дослідження мають бути спрямовані на створення моделей інтеграції цифрових технологій у відповідні освітні програми та розроблення механізмів регулювання, які забезпечать етичність і ефективність використання ШІ у правовій сфері.

Ключові слова: цифрові інструменти, штучний інтелект, юридична освіта, майбутні правознавці, професійна підготовка, цифрові компетентності, академічна доброчесність, ЗВО, вища освіта.

SEMENIKHINA Olena –

D.Sc. (Pedagogy), Professor,

Professor of the Computer Science Department

Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3896-8151>

e-mail: e.semenikhina@fizmatsspu.sumy.ua

DIGITAL TOOLS IN THE TRAINING OF FUTURE LEGAL SCHOLARS: OPPORTUNITIES, CHALLENGES, PROSPECTS

The article analyzes the opportunities, challenges, and prospects of using digital tools in the training of future legal scholars. It emphasizes that the digitalization of the legal sphere has become a decisive factor in transforming legal education and professional practice, as contemporary lawyers increasingly rely on artificial intelligence, cloud platforms, big data analytics systems, and LegalTech solutions. The purpose of the study is to clarify the role of such technologies in shaping a new model of legal competencies, to identify their advantages and risks, and to outline guidelines for their integration into educational programs for future legal professionals. The findings demonstrate that digital tools significantly enhance the efficiency of the educational process, create conditions for modeling complex legal scenarios, and foster students' cognitive flexibility and critical thinking. The use of generative artificial intelligence facilitates the preparation of legal documents and the analysis of case law, cloud platforms streamline document management, while big data analytics expand access to legal norms and decisions on a global scale. The study highlights a spectrum of digital competencies for future lawyers, ranging from proficiency with LegalTech platforms and prompt engineering skills to basic programming knowledge, information security, and digital ethics. At the same time, several problems accompanying the integration of digital technologies into the legal field have been identified, including risks to academic integrity, threats to privacy and cybersecurity, potential algorithmic bias, and the intensification of digital inequality. The introduction of digital tools into legal training opens new educational and professional opportunities but requires balancing technological innovations with the fundamental values of law. Further research should focus on developing models for integrating digital technologies into relevant educational programs and designing regulatory mechanisms that will ensure the ethical and effective use of AI in the legal domain.

Keywords: digital tools, artificial intelligence, legal education, future legal scholars, professional training, digital competencies, academic integrity, higher education institutions, higher education.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У сучасних умовах стрімкої цифровізації суспільства юридична сфера переживає суттєву трансформацію, яка зачіпає як професійну практику, так і підготовку майбутніх правознавців. Традиційні форми навчання та здійснення юридичної діяльності дедалі більше поступаються місцем технологічним інструментам, здатним автоматизувати рутинні процеси, забезпечувати швидкий доступ до великих масивів інформації, моделювати ситуації та формувати нові компетентності. Якщо ще кілька десятиліть тому правнича освіта ґрунтувалася передусім на засвоєнні нормативної бази, судової практики та навичок аналітичної роботи з текстом, то сьогодні ключовим чинником стає опанування цифрових технологій і правничих платформ, які уможливають якісно новий рівень професійної діяльності.

Виклики XXI століття, зокрема пандемія COVID-19, продемонстрували, що здатність юристів і правознавців адаптуватися до дистанційних форматів, працювати в електронних середовищах та ефективно використовувати LegalTech-рішення є важливою. Сфера права, яка історично є консервативною, нині зазнає впливу штучного інтелекту, аналітики великих даних, хмарних сховищ і автоматизованих систем управління справами. Водночас цифрові інструменти формують не

лише технічні навички, а й трансформують саму природу правничої професії, що потребує нових підходів до юридичної освіти.

Разом із тим інтеграція технологій у правничу сферу супроводжується низкою проблем. По-перше, це питання академічної доброчесності та критичного мислення, оскільки генеративні моделі штучного інтелекту можуть створювати ілюзію легких відповідей, знижувати мотивацію до глибокого аналізу та підвищувати ризики плагіату. По-друге, виникають серйозні виклики у сфері безпеки й конфіденційності, оскільки робота з чутливими правовими даними потребує суворих стандартів захисту. По-третє, спостерігається нерівність доступу до технологій, що створює ризик інформаційного розриву між здобувачами освіти та практикуючими юристами з різних регіонів чи соціально-економічних груп. Додаткової актуальності набуває питання правового регулювання у застосуванні ШІ в юридичній діяльності.

Отже, актуалізується проблема визначення можливостей і ризиків використання цифрових інструментів у підготовці майбутніх правознавців, а також пошуку балансу між технологічними інноваціями та збереженням фундаментальних цінностей юридичної професії. Це зумовлює потребу в науковому аналізі наявних досліджень, оцінці

потенціалу цифрових технологій та формулюванні практичних орієнтирів для їх інтеграції в систему правничої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика цифровізації юридичної освіти та професійної практики останніми роками набула значної уваги у світовій науковій літературі. У працях, присвячених ролі штучного інтелекту в освіті, підкреслюється трансформаційний потенціал генеративних моделей, зокрема у сфері права. Дослідники наголошують, що ChatGPT та інші подібні інструменти здатні підвищувати ефективність підготовки майбутніх юристів, розширювати доступ до знань і створювати умови для моделювання складних правових сценаріїв, які сприяють розвитку критичного мислення та аналітичних навичок [2; 14].

Водночас зростає кількість досліджень, що стосуються правничих платформ і систем управління знаннями. Поява LegalTech, у тому числі спеціалізованих аналітичних систем і баз даних, відкрила нові можливості для швидкого пошуку судових рішень, моніторингу змін законодавства та автоматизації документообігу. Як зазначають P. Parycek, V. Schmid і A. Novak [13], саме автоматизація адміністративних процедур дозволяє оптимізувати рутинні завдання, проте водночас висуває нові вимоги до прозорості алгоритмів і стандартів їхнього використання.

Окремий напрям становить аналіз впливу цифрових технологій на студентське середовище. За даними C. Chan і W. Hu [5], студенти позитивно сприймають інтеграцію генеративного ШІ у навчання, підкреслюючи його потенціал у підвищенні продуктивності та доступності освітніх ресурсів. Подібні результати демонструють роботи [1], де підкреслюється, що цифрові інструменти стимулюють розвиток навичок комунікації, співпраці та soft skills. Разом із тим C. Lo [12] звертає увагу на ризики надмірної залежності від автоматизованих систем і необхідність формування у студентів умінь критично оцінювати відповіді ШІ.

Суттєвий акцент у сучасних дослідженнях робиться на проблематиці етики та регулювання. Прийняття Європейського акту про штучний інтелект [4] стало важливим сигналом щодо потреби уніфікації стандартів використання ШІ у правничій сфері. Праці A. Zafar [16] наголошують на дилемах автоматизації судових рішень і визначенні межі між алгоритмічними процедурами та людською відповідальністю.

Не менш значущою є проблема цифрової нерівності. F. Gottschalk і C. Weise [7], а також C. Khn та співавт. [10] показують, що доступ до технологій залишається нерівномірним і може посилювати освітні та професійні дисбаланси. Зокрема, для студентів із регіонів із нижчим рівнем цифрової інфраструктури інтеграція LegalTech у освітні програми без супровідних заходів підтримки може поглиблювати соціальну ізоляцію.

Таким чином, науковий дискурс окреслює дві ключові тенденції: з одного боку, цифрові інструменти відкривають нові можливості для розвитку професійної компетентності майбутніх правознав-

ців; з іншого породжують ризики, пов'язані з академічною доброчесністю, безпекою та нерівністю доступу. Актуальність дослідження полягає саме у поєднанні цих перспектив, що дозволяє сформувати комплексне бачення майбутнього юридичної освіти у цифрову добу.

Метою дослідження є виявлення можливостей, викликів та перспектив використання цифрових інструментів у підготовці майбутніх правознавців, а також аналіз їхнього впливу на трансформацію професійної підготовки правознавців та їх професійної практики. Особлива увага приділяється ролі LegalTech-платформ, генеративного штучного інтелекту, систем аналітики великих даних та онлайн-освітніх середовищ у формуванні нової моделі компетентностей юриста.

Для досягнення поставленої мети використано комплекс **методів дослідження**. Насамперед застосовано метод системного аналізу, що дав змогу виокремити ключові напрями впровадження цифрових технологій у сферу правничої освіти та оцінити їхній вплив на структуру навчального процесу. Використано також порівняльний метод, за допомогою якого було здійснено аналіз міжнародних і вітчизняних практик використання цифрових інструментів у правничій підготовці. Такий підхід дозволив окреслити спільні тенденції та виявити національні особливості їх реалізації.

Значну роль у дослідженні відіграв метод контент-аналізу сучасних наукових публікацій, який дав змогу простежити еволюцію наукових уявлень про роль штучного інтелекту та LegalTech у юридичній сфері. Для цього було опрацьовано праці зарубіжних і українських авторів, індексовані у провідних міжнародних базах даних, а також актуальні аналітичні матеріали щодо впровадження технологій у правничу освіту [2; 4; 13; 14].

Застосовано метод узагальнення для формулювання висновків щодо впливу цифрових інструментів на формування професійних компетентностей майбутніх правознавців. Це дало можливість інтегрувати емпіричні результати попередніх досліджень з теоретичними узагальненнями та окреслити напрями подальшої роботи у цій сфері.

Таким чином, методологія дослідження поєднує системний, порівняльний і аналітичний підходи, що дозволяє отримати цілісне уявлення про стан і перспективи цифровізації правничої освіти та забезпечити наукову обґрунтованість сформульованих результатів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Узагальнення наукових результатів свідчить, що цифрові інструменти дедалі глибше інтегруються у систему підготовки майбутніх правознавців і суттєво змінюють саму структуру юридичної освіти та практики. Насамперед спостерігається активне використання генеративних моделей штучного інтелекту, які виконують функції інтелектуальних асистентів. Вони здатні допомагати студентам у підготовці договорів, створенні правових висновків, проведенні попереднього аналізу судових рішень та тренуванні навичок дебатів. За даними досліджень, саме інтеграція ШІ у навчальний процес сприяє підвищенню резуль-

тативності засвоєння знань і розвитку когнітивної гнучкості студентів [2; 14].

Важливим здобутком є поширення LegalTech-платформ, які забезпечують ефективне управління справами, електронний документообіг та швидкий доступ до баз даних судової практики. Використання таких сервісів, як Clio, MyCase чи ActiveLex, значно скорочує час на пошук і аналіз правової інформації, формуючи в студентів навички роботи з цифровими екосистемами, що вже стали стандартом у юридичній практиці [13].

Значну увагу у результатах дослідження приділено ролі аналітики великих даних. Використання спеціалізованих пошукових систем та алгоритмів моніторингу змін у законодавстві надає студентам змогу досліджувати великі масиви правових актів і судових рішень у короткі терміни. Це не лише підвищує їхню інформаційну компетентність, а й формує здатність до швидкої ідентифікації релевантних норм, що є необхідною умовою для успішної професійної діяльності [3; 11].

Розвиток цифрових технологій сприяв і новим формам організації освітнього процесу. Використання платформ дистанційного навчання (Moodle, Coursera, LexisNexis) та інтерактивних симуляторів судових процесів дозволяє створювати навчальне середовище, максимально наближене до реалій юридичної практики. Інтеграція інтелектуальних тьюторів та автоматизованих чат-ботів відкриває можливість для індивідуалізації навчання, підвищення доступності та залучення студентів з обмеженими можливостями [5; 9].

Окреслений спектр цифрових компетентностей у підготовці правознавців не можна розглядати як додатковий елемент професійної освіти, він стає її фундаментом. Володіння інструментами правового аналізу сьогодні охоплює не лише використання традиційних баз даних, а й уміння працювати з автоматизованими системами пошуку, що забезпечують динамічний моніторинг змін законодавства та дозволяють проводити порівняльний аналіз судової практики різних юрисдикцій. Це сприяє формуванню у майбутніх юристів здатності до швидкої адаптації у мінливому правовому середовищі та створює передумови для глобальної мобільності.

Значне місце займає оволодіння LegalTech-рішеннями, які дедалі частіше інтегруються у професійну діяльність адвокатських об'єднань, судових установ і корпоративних юридичних відділів. Робота з такими платформами передбачає не лише технічні навички користування, але й розуміння їхньої логіки та принципів функціонування. Майбутній юрист повинен вміти оцінювати ефективність застосованого рішення, розпізнавати його сильні й слабкі сторони та, що особливо важливо, усвідомлювати його обмеження з точки зору етики й права.

Особливу увагу слід звернути на навички prompt engineering у роботі з генеративними моделями штучного інтелекту. Юрист, який вміє формулювати точні, багаторівневі запити до ШІ, здатен отримувати більш релевантні результати й

використовувати їх для підготовки правових документів чи аналітичних матеріалів. Ця компетентність поєднує у собі як технічне розуміння алгоритмів, так і глибоку юридичну грамотність, адже від правильності постановки запиту залежить адекватність запропонованих рішень.

Не менш значущими є базові знання програмування. Йдеться не про підготовку юристів-програмістів, а про формування розуміння логіки алгоритмів, структури даних і можливостей створення власних no-code або low-code рішень. Це відкриває перед юристами можливість кастомізувати наявні платформи під потреби конкретної справи або навіть розробляти вузькоспеціалізовані сервіси, які підвищують ефективність юридичної практики.

Інформаційна безпека та цифрова етика стають невід'ємними складовими професійної культури юриста. Робота з конфіденційними документами, персональними даними чи матеріалами судових справ вимагає не лише технічних засобів захисту, але й розуміння міжнародних стандартів приватності та локальних правових норм. Формування навичок критичного оцінювання результатів алгоритмічної роботи дозволяє уникати сліпого довіряння технологіям і підтримує високі стандарти юридичної відповідальності.

Отже, цифрова грамотність у юридичній професії перестає бути периферійною навичкою й стає базовою компетентністю, порівнянною за значущістю з класичними знаннями галузі права. Її інтеграція в освітні програми забезпечує не лише підготовку технічно обізнаних фахівців, а й формування нового типу правознавця – гнучкого, інноваційного, здатного працювати у глобальному цифровому середовищі без втрати етичних орієнтирів і професійної відповідальності.

Обговорення. Результати дослідження підтверджують тезу про те, що цифровізація юридичної освіти є не лише технологічним трендом, а й глибинною зміною у структурі професійної підготовки правників. Генеративні моделі штучного інтелекту, хмарні LegalTech-платформи та аналітичні інструменти великих даних виявилися потужними засобами підвищення ефективності освітнього процесу і розширення професійних можливостей студентів. Водночас їх інтеграція потребує критичного осмислення, адже разом із перевагами постають ризики, пов'язані з академічною доброчесністю, інформаційною безпекою та правовим регулюванням.

З одного боку, дослідження демонструють, що ШІ підвищує доступність знань і дозволяє моделювати складні юридичні ситуації, які сприяють розвитку критичного мислення й аналітичних навичок [2; 14]. З іншого боку, використання готових алгоритмічних рішень може знижувати мотивацію студентів до глибокого опрацювання матеріалу та створювати ілюзію простоти складних правових завдань [8; 12]. Це ставить перед юридичною освітою завдання пошуку балансу між автоматизацією і розвитком когнітивної автономії здобувачів.

Не менш важливим є питання етики та безпеки. Робота з правовими даними передбачає

суворе дотримання конфіденційності, проте алгоритми ШІ часто функціонують як «чорні скриньки» з обмеженою можливістю перевірки їхньої прозорості [3]. Це породжує ризики упередженості, порушення приватності та навіть підриву довіри до судових рішень. Тому ухвалення Європейського акту про штучний інтелект [4] можна розглядати як спробу інституалізувати стандарти відповідального використання технологій у сфері права, проте ефективність його реалізації залежатиме від того, наскільки гнучко регуляторна база адаптуватиметься до швидкозмінних технологій.

Ще одним аспектом є проблема цифрової нерівності. Хоча LegalTech-платформи розширюють можливості для навчання і професійної практики, нерівний доступ до якісних технологічних рішень може поглиблювати дисбаланс між студентами з різних соціально-економічних груп або регіонів [7; 10]. Це вимагає створення програм підтримки та інституційних стратегій, спрямованих на забезпечення інклюзивності цифрової освіти.

У ширшій перспективі результати підтверджують, що цифрова трансформація юридичної сфери має глобальний характер. Вона зумовлює нові формати міжнародної співпраці, інтеграцію до глобальних баз даних та розвиток цифрових компетентностей, які стають універсальними для юристів у різних правових системах [6; 15]. Водночас національні освітні програми повинні враховувати власні культурні та правові особливості, щоби уникнути механічного запозичення моделей, що не завжди відповідають локальним потребам.

Таким чином, обговорення свідчить, що цифрові інструменти у підготовці майбутніх правознавців слід розглядати не лише як технічні засоби, а як комплексний освітній і професійний феномен. Його впровадження вимагає поєднання технологічних інновацій, етичних стандартів, нормативного регулювання та соціальної підтримки. Тільки за таких умов можливо забезпечити розвиток юридичної професії, орієнтованої на високі стандарти компетентності, відповідальності та справедливості.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Проведене дослідження підтвердило, що цифрові інструменти стали ключовим чинником трансформації юридичної освіти та професійної підготовки. Використання генеративного штучного інтелекту, LegalTech-платформ, систем аналітики великих даних і хмарних освітніх середовищ значно підвищує ефективність освітнього процесу, забезпечує можливість моделювати складні правові сценарії та формує у студентів новий спектр компетентностей, від технічних до етичних. Таким чином, можливості цифрових інструментів полягають у прискоренні доступу до знань, індивідуалізації навчання, розширенні міжнародної співпраці та створенні нових форматів професійної діяльності юриста.

Разом із тим дослідження виявило й низку викликів, серед яких: ризики для академічної

добросовісності, загрози приватності та кібербезпеки, упередженість алгоритмів і небезпека посилення цифрової нерівності. Важливо також враховувати неврегульованість багатьох аспектів використання ШІ у правничій сфері, що потребує створення нових нормативних рамок і стандартів відповідальності.

Перспективи подальших досліджень полягають у системній інтеграції цифрових технологій в освітні програми підготовки правознавців, розробленні моделей формування цифрових компетентностей правників, а також у створенні багаторівневих механізмів етичного й правового регулювання їх використання у професійній діяльності. Особливого значення набуває упровадження практико-орієнтованих курсів, що поєднують класичні правові знання з опануванням сучасних LegalTech-рішень, а також підготовка юристів до міждисциплінарної співпраці з фахівцями у сфері ІТ та кібербезпеки.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Adgzel T., Kaya M. H., Cansu F. K. Revolutionizing education with AI: Exploring the transformative potential of ChatGPT. *Contemporary Educational Technology*. 2023. Vol. 15. Is. 3. Article No: ep429. <https://doi.org/10.30935/cedtech/13152>
2. Ajevski M., Barker K., Gilbert A., Hardie L., Ryan F. ChatGPT and the future of legal education and practice. *The Law Teacher*. 2023. Vol. 57(3). Pp. 352-364. <https://doi.org/10.1080/03069400.2023.2207426>
3. Ali S., Abuhmed T., ElSappagh S., Muhammad K., Alonso J. M., Confalonieri R., Guidotti R., Ser J. D., Diaz-Rodriguez N., Herrera F. Explainable artificial intelligence (XAI): What we know and what is left to attain trustworthy artificial intelligence. *Information Fusion*, 2023. Vol. 99. No 101805. <https://doi.org/10.1016/j.inffus.2023.101805>
4. Butt M. J. S. Analytical study of the world's first EU Artificial Intelligence (AI) Act, 2024. *Global Journal of Politics and Law Research*. 2024. Vol. 5. No 3. Pp 7343-7364. <https://doi.org/10.55248/gengpi.5.0324.0914>
5. Chan C. K. Y., Hu W. Students' voices on generative AI: Perceptions, benefits, and challenges in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. 2023. Vol. 20(1). Pp. 1-19. <https://doi.org/10.1186/s41239-023-00411-8>
6. Dwivedi Y. K., Kshetri N., Hughes L., Slade E., Jeyaraj A., Kar A. K., Baabdullah A. M., Koohang A., Raghavan V., Ahuja M., Albanna H., Albashrawi M. A., Al-Busaidi A. S., Balakrishnan J., Barlette Y., Basu S., Bose I., Brooks L., Buhalis D., ... Wright R. Opinion paper: So what if ChatGPT wrote it? Multidisciplinary perspectives on opportunities, challenges and implications of generative conversational AI for research, practice and policy. *International Journal of Information Management*. 2023. Vol. 71. No 102642. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2023.102642>
7. Gottschalk F., Weise C. Digital equity and inclusion in education. *OECD Publishing*. 2023. 76 p. <https://doi.org/10.1787/7cb15030-en>
8. Grassini S. Shaping the future of education: Exploring the potential and consequences of AI and ChatGPT in educational settings. *Education Sciences*, 2023. Vol. 13(7). No 692. <https://doi.org/10.3390/educsci13070692>
9. Kamalov F., Calonge D. S., Gurrib I. New era of artificial intelligence in education: Towards a sustainable multifaceted revolution. *Sustainability*, 2023. Vol. 15(16). No 12451. <https://doi.org/10.3390/su151612451>
10. Khn C., Khoo S., Czerniewicz L., Lilley W., Bute S. J. R., Crean A., Abegglen S., Burns T., Sinfield S., Jandrić

P., Knox J., MacKenzie A. Understanding digital inequality: A theoretical kaleidoscope. *Education and Information Technologies*. 2023. Vol. 28. Pp. 5169–5192. <https://doi.org/10.1007/s42438-023-00395-8>

11. Liu Y., Han T., Ma S., Zhang J., Yang Y., Tian J., He H., Li A., He M., Liu Z., Wu Z., Zhao L., Zhu D., Li X., Ning Q., Shen D., Liu T., Ge B. Summary of ChatGPT-related research and perspective towards the future of large language models. *Patterns*. 2023. Vol. 4(7). No 100017. <https://doi.org/10.1016/j.metrad.2023.100017>

12. Lo C. K. What is the impact of ChatGPT on education? A rapid review of the literature. *Education Sciences*. 2023. Vol. 13(4). No 410. <https://doi.org/10.3390/educsci13040410>

13. Parycek P., Schmid V., Novak A. Artificial intelligence (AI) and automation in administrative procedures: Potentials, limitations, and framework conditions. *Journal of Technology Transfer*. 2023. Vol. 48. Pp. 1433–1456. <https://doi.org/10.1007/s13132-023-01433-3>

14. Shi S., Li J., Zhang R. A study on the impact of generative artificial intelligence supported situational interactive teaching on students' flow experience and learning effectiveness: A case study of legal education in China. *Asia Pacific Journal of Education*. 2024. Vol. 44(1). Pp. 112–138. <https://doi.org/10.1080/02188791.2024.2305161>

15. Walter Y. Embracing the future of artificial intelligence in the classroom: The relevance of AI literacy, prompt engineering, and critical thinking in modern education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. 2024. Vol. 21(1). No 48. <https://doi.org/10.1186/s41239-024-00448-3>

16. Zafar A. Balancing the scale: Navigating ethical and practical challenges of artificial intelligence (AI) integration in legal practices. *AI and Ethics*. 2024. Vol. 4(1). Pp. 121–136. <https://doi.org/10.1007/s44163-024-00121-8>

REFERENCES

1. Adgzel, T., Kaya, M. H., & Cansu, F. K. (2023). Revolutionizing education with AI: Exploring the transformative potential of ChatGPT. *Contemporary Educational Technology*, 15(3), ep429. <https://doi.org/10.30935/cedtech/13152> [in English]

2. Ajevski, M., Barker, K., Gilbert, A., Hardie, L., & Ryan, F. (2023). ChatGPT and the future of legal education and practice. *The Law Teacher*, 57(3), 352–364. <https://doi.org/10.1080/03069400.2023.2207426> [in English]

3. Ali, S., Abuhmed, T., ElSappagh, S., Muhammad, K., Alonso, J. M., Confalonieri, R., Guidotti, R., Ser, J. D., Diaz-Rodriguez, N., & Herrera, F. (2023). Explainable artificial intelligence (XAI): What we know and what is left to attain trustworthy artificial intelligence. *Information Fusion*, 99, 101805. <https://doi.org/10.1016/j.inffus.2023.101805> [in English]

4. Butt, M. J. S. (2024). Analytical study of the world's first EU Artificial Intelligence (AI) Act, 2024. *Global Journal of Politics and Law Research*, 5(3), 7343–7364. <https://doi.org/10.55248/gengpi.5.0324.0914> [in English]

5. Chan, C. K. Y., & Hu, W. (2023). Students' voices on generative AI: Perceptions, benefits, and challenges in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(1), 1–19. <https://doi.org/10.1186/s41239-023-00411-8> [in English]

6. Dwivedi, Y. K., Kshetri, N., Hughes, L., Slade, E., Jeyaraj, A., Kar, A. K., Baabdullah, A. M., Koohang, A., Raghavan, V., Ahuja, M., Albanna, H., Albashrawi, M. A., Al-Busaidi, A. S., Balakrishnan, J., Barlette, Y., Basu, S., Bose, I., Brooks, L., Buhalis, D., ... Wright, R. (2023). Opinion paper: So what if ChatGPT wrote it? Multidisciplinary perspectives on opportunities, challenges and implications of generative conversational AI for research, practice and policy. *International Journal of*

Information Management, 71, 102642. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2023.102642> [in English]

7. Gottschalk, F., & Weise, C. (2023). Digital equity and inclusion in education. *OECD Publishing*. <https://doi.org/10.1787/7cb15030-en> [in English]

8. Grassini, S. (2023). Shaping the future of education: Exploring the potential and consequences of AI and ChatGPT in educational settings. *Education Sciences*, 13(7), 692. <https://doi.org/10.3390/educsci13070692> [in English]

9. Kamalov, F., Calonge, D. S., & Gurrib, I. (2023). New era of artificial intelligence in education: Towards a sustainable multifaceted revolution. *Sustainability*, 15(16), 12451. <https://doi.org/10.3390/su151612451> [in English]

10. Khn, C., Khoo, S., Czerniewicz, L., Lilley, W., Bute, S. J. R., Crean, A., Abegglen, S., Burns, T., Sinfield, S., Jandrić, P., Knox, J., & MacKenzie, A. (2023). Understanding digital inequality: A theoretical kaleidoscope. *Education and Information Technologies*, 28, 5169–5192. <https://doi.org/10.1007/s42438-023-00395-8> [in English]

11. Liu, Y., Han, T., Ma, S., Zhang, J., Yang, Y., Tian, J., He, H., Li, A., He, M., Liu, Z., Wu, Z., Zhao, L., Zhu, D., Li, X., Ning, Q., Shen, D., Liu, T., & Ge, B. (2023). Summary of ChatGPT-related research and perspective towards the future of large language models. *Patterns*, 4(7), 100017. <https://doi.org/10.1016/j.metrad.2023.100017> [in English]

12. Lo, C. K. (2023). What is the impact of ChatGPT on education? A rapid review of the literature. *Education Sciences*, 13(4), 410. <https://doi.org/10.3390/educsci13040410> [in English]

13. Parycek, P., Schmid, V., & Novak, A. (2023). Artificial intelligence (AI) and automation in administrative procedures: Potentials, limitations, and framework conditions. *Journal of Technology Transfer*, 48, 1433–1456. <https://doi.org/10.1007/s13132-023-01433-3> [in English]

14. Shi, S., Li, J., & Zhang, R. (2024). A study on the impact of generative artificial intelligence supported situational interactive teaching on students' flow experience and learning effectiveness: A case study of legal education in China. *Asia Pacific Journal of Education*, 44(1), 112–138. <https://doi.org/10.1080/02188791.2024.2305161> [in English]

15. Walter, Y. (2024). Embracing the future of artificial intelligence in the classroom: The relevance of AI literacy, prompt engineering, and critical thinking in modern education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 21(1), 48. <https://doi.org/10.1186/s41239-024-00448-3> [in English]

16. Zafar, A. (2024). Balancing the scale: Navigating ethical and practical challenges of artificial intelligence (AI) integration in legal practices. *AI and Ethics*, 4(1), 121–136. <https://doi.org/10.1007/s44163-024-00121-8> [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

СЕМЕНІХІНА Олена – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інформатики Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка.

Наукові інтереси: ІТ в освіті, цифрова компетентність фахівця, медіаграмотність, освітнє середовище, професійна освіта, вища освіта.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

SEMIKHINA Olena – D.Sc. (Pedagogy), Professor, Professor of the Computer Science Department, Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko.

Scientific interests: IT in education, digital competence of a specialist, media literacy, educational environment, vocational education, and higher education.

Стаття надійшла до редакції 16.08.2025 р.

Стаття прийнята до друку 30.08.2025 р.